

کتاب یوئیل نبی

کلام خداوند که بر یوئیل بن فتوشیل

نازل شد.

هجوم ملخها

ای مشایخ این را بشنوید! وای جمیع ساکنان زمین این را گوش گیرید! آیا مثل این در ایام شما یاد در ایام پدران شما واقع شده است؟

شما از این به پسران خود و پسران شما به پسران خویش و پسران ایشان به طبقه بعد خبر بدهید. ۴ آنچه از سن باقی ماند، ملخ میخورد و آنچه از ملخ باقی ماند، لنبه میخورد و آنچه از لنبه باقی ماند، سوس میخورد.

۵ ای مستان بیدار شده، گریه کنید وای همه میگساران به جهت عصیرانگور و لوله نماید زیرا که از دهان شما منقطع شده است.

۶ زیرا که امتی قوی و بیشماره زمین من هجوم میآورند. دندانهای ایشان دندانهای شیر است و اضراس ایشان اضراس هژبر است.

۷ تا کستان مرویران و انجیرهای مرا خراب کرده و پوست آنها را بالکل کنده، بیرون انداخته اند و شاخه های آنها سفید شده است.

۸ مثل دختری که برای شوهر جوانی خود پلاس میپوشد، ماتم بگیر.

۹ هدیه آردی و هدیه ریختنی از خانه خداوند منقطع شده است. کاهنانی که خدام خداوند هستند ماتم بگیرند.

۱۰ صحرا خشک شده و زمین ماتم بگیر زیرا گندم تلف شده و شیر خشک گردیده و روغن ضایع شده است.

ای فلاحان نخل شوید وای باغبانان و لوله نماید به جهت گندم و جوزیرا محصول زمین تلف شده است.

۱۲ موها خشک و انجیرها ضایع شده، انار و خرما و سیب و همه درختان صحرا خشک گردیده، زیرا خوشی از بنی آدم رفع شده است.

دعوت به توبه

ای کاهنان پلاس در بر کرده، نوحه گری نماید وای خادمان مذبح و لوله کنید وای خادمان

خدای من داخل شده، در پلاس شب را بسر برید، زیرا که هدیه آردی و هدیه ریختنی از خانه خدای شما باز داشته شده است.

۱۴ روزه را تعیین نمایید و محفل مقدس را ندا کنید! مشایخ و تمامی ساکنان زمین را به خانه یهوه خدای خود جمع نموده، نزد خداوند تضرع نمایید.

۱۵ وای بر آن روز زیرا روز خداوند نزدیک است و مثل هلاکتی از قادر مطلق میآید.

۱۶ آیاما کولات در نظر ما منقطع نشد و سرور و شادمانی از خانه خدای ما.

۱۷ دانه‌ها زیر کلوخها پوسید. مخزن‌ها ویران و انبارها خراب شدند زیرا گندم تلف گردید.

۱۸ بهایم چه قدر ناله میکنند و رمه‌های گاوان شوریده احوالند، چونکه مرتعی ندارند و گل‌های گوسفند نیز تلف شده‌اند.

۱۹ ای خداوند نزد تو تضرع مینمایم زیرا که آتش مرتع‌های صحرا را سوزانیده و شعله همه درختان صحرا را افروخته است.

۲۰ بهایم صحرا بسوی تو صیحه میزنند زیرا که جویهای آب خشک شده و آتش مرتع‌های صحرا را سوزانیده است.

روز تاریکی

در صهیون کرنا بنوازید و در کوه مقدس من صدا بلند کنید! تمامی ساکنان زمین بلرزند زیرا روز خداوند میآید و نزدیک است.

۲ روز تاریکی و ظلمت، روز ابرها و ظلمت غلیظ مثل فجر منبسط بر کوهها! امتی عظیم و قوی که مانند آن از ازل نبوده و بعد از این تا سالها و دهرهای بسیار نخواهد بود.

۳ پیش روی ایشان آتش میسوزاند و در عقب ایشان شعله ملتهب میگردد. پیش روی ایشان، زمین مثل باغ عدن و در عقب ایشان، بیابان بایراست و نیز از ایشان احدی رهایی نمی‌یابد.

۴ منظر ایشان مثل منظر اسبان است و مانند اسب‌سواران میتازند.

۵ مثل صدای اراجیه‌ها بر قله کوهها جست و خیز می‌کنند؛ مثل صدای شعله آتش که کاه را می‌سوزاند؛ مانند امت عظیمی که برای جنگ صف بسته باشند.

۶ از حضور ایشان قوم‌هایی لرزند. تمامی رویه‌ها رنگ‌پریده میشود.

۷ مثل جباران میدوند، مثل مردان جنگی بر حصارها برمی آیند و هر کدام به راه خود می آیند و طریقه های خود را تبدیل نمی کنند.

۸ بریکه دیگر از دحام نمی کنند، زیرا هر کس به راه خود می خرامد. از میان حربها هجوم می آورند و وصف های خود را نمی شکنند.

۹ بر شهر می جهند، به روی حصارها می روند، به خانه ها برمی آیند. مثل دزدان از پنجره ها داخل می شوند.

۱۰ از حضور ایشان زمین متزلزل و آسمانها مرتعش میشود، آفتاب و ماه سیاه میشوند و ستارگان نور خویش را باز میدارند.

۱۱ و خداوند آواز خود را پیش لشکر خویش بلند میکند، زیرا اردوی او بسیار عظیم است و آنکه سخن خود را بجا می آورد، قدیر است. زیرا روز خداوند عظیم و بینهایت مهیب است و کیست که طاقت آن را داشته باشد.

دعوت به بازگشت

ولکن الان خداوند میگوید با تمامی دل و باروزه و گریه و ماتم بسوی من بازگشت نمایید.

۱۳ و دل خود را چاک کنید نه رخت خویش را و به یهوه خدای خود بازگشت نمایید زیرا که اورثوف و رحیم است و دیرخشم و کثیر احسان و از بلا پشیمان میشود.

۱۴ که میدانند که شاید برگردد و پشیمان شود و در عقب خود برکتی وا گذارد، یعنی هدیه آردی و هدیه ریختنی برای یهوه خدای شما.

۱۵ در صهیون کرنا بنوازید و روز را تعیین کرده، محفل مقدس راندا کنید.

۱۶ قوم را جمع کنید، جماعت را تقدیس نمایید، پیران و کودکان و شیر خوارگان را فراهم آورید. دامادان جیره خود و عروس از جمله خویش بیرون آیند.

۱۷ کاهنانی که خدام خداوند هستند در میان رواق و مذبح گریه کنند و بگویند: «ای خداوند بر قوم خویش شفقت فرما و میراث خویش را به عار مسیار، مباد امتها بر ایشان

حکمرانی نمایند. چرا در میان قوما بگویند که خدای ایشان کجا است؟»

پایخ خداوند

پس خداوند برای زمین خود به غیرت خواهد آمد و بر قوم خویش شفقت خواهد نمود.

- ۱۹ و خداوند قوم خود را اجابت نموده، خواهد گفت: «ینک من گندم و شیر و روغن را برای شما می فرستم تا از آنها سیر شوید و شمارا بار دیگر در میان امتها عار نخواهم ساخت.
- ۲۰ و لشکر شمالی را از شما دور کرده، به زمین خشک ویران خواهیم راند که مقدمه آن بردر یای شرقی و ساقهایش بردر یای غربی خواهد بود و بوی بدش بلند خواهد شد و عفونتش بر خواهد آمد زیرا کارهای عظیم کرده است.»
- ای زمین مترس! وجد و شادی بنما زیرا یهوه کارهای عظیم کرده است.
- ۲۲ ای بهایم صحرا مترسید زیرا که مرتع های بیابان سبز شد و درختان میوه خود را آورد و انجیر و موقوفت خویش را دادند.
- ۲۳ ای پسران صهیون در یهوه خدای خویش وجد و شادی نمائید، زیرا که باران اولین رابه انداز هاش به شما داده است و باران اول و آخر در وقت برای شما بارانیده است.
- ۲۴ پس خرمن از گندم پر خواهد شد و معصرها از شیر و روغن لبریز خواهد گردید.
- ۲۵ و ساها لپی را که ملخ و لنبه و سوس و سن یعنی لشکر عظیم من که بر شما فرستاده بودم خوردند به شمارد خواهیم نمود.
- ۲۶ و غذای بسیار خورده، سیر خواهید شد و اسم یهوه خدای خود را که برای شما کارهای عجیب کرده است، تسبیح خواهید خواند و قوم من تا به ابد نخل نخواهند شد.
- ۲۷ و خواهید دانست که من در میان اسرائیل میباشم و من یهوه خدای شما هستم و دیگری نیست و قوم من نخل نخواهند شد تا ابد الابد.
- و بعد از آن روح خود را بر همه بشر خواهم ریخت و پسران و دختران شما نبوت خواهند نمود و پیران شما و جوانان شما رویاها خواهند دید.
- ۲۹ و در آن ایام روح خود را بر غلامان و کنیزان نیز خواهم ریخت.
- ۳۰ و آیات را از خون و آتش و ستونهای دود در آسمان و زمین ظاهر خواهم ساخت.
- ۳۱ آفتاب به تاریکی و ماه به خون مبدل خواهند شد، پیش از ظهور یوم عظیم و مهیب خداوند.
- ۳۲ و واقع خواهد شد هر که نام خداوند را بخواند نجات یابد زیرا در کوه صهیون و در

اورشلیم چنانکه خداوند گفته است بقیتی خواهد بود در میان باقی ماندگان آنانی که خداوند ایشان را خوانده است.

داوری برامت‌ها

زیرا اینک در آن ایام و در آن زمان چون اسیری یهودا و اورشلیم را برگردانیده باشم، آنگاه جمیع امتها را جمع کرده، به وادی یهو شافاط فرود خواهیم آورد و در آنجا با ایشان در باره قوم خود و میراث خویش اسرائیل محاکمه خواهیم نمود زیرا که ایشان را در میان امتها پراکنده ساخته و زمین را تقسیم نموده‌اند.

۳ و بر قوم من قرعه انداخته و پسری در عوض فاحشهای داده و دختری به شراب فروختند تا بنوشند.

۴ و حالای صورت و صید و تمامی دیار فلسطینیان شمارا با من چه کار است؟ آیا شما به من جزا می‌رسانید؟ و اگر به من جزا برسانید من جزای شما را بزودی هر چه تمام تر به سر شما رد خواهم نمود.

۵ چونکه نقره و طلا و نفایس زیبای مرا گرفته، آنها را به هیکل‌های خود در آوردید. ۶ و پسران یهودا و پسران اورشلیم را به پسران یونانیان فروختید تا ایشان را از حدود ایشان دور کنید.

۷ اینک من ایشان را از مکانی که ایشان را به آن فروختید، خواهم برانگیزانید و اعمال شما را به سر شما خواهم برگردانید.

۸ و پسران و دختران شمارا به دست بنی یهودا خواهم فروخت تا ایشان را به سبائیان که امتی بعید میباشند بفروشدند زیرا خداوند این را گفته است. این را در میان امتها ندانید. تدارک جنگ بینید و جباران را برانگیزانید. تمامی مردان جنگی نزدیک شده، برآیند.

۱۰ گاوآهنهای خود را برای شمشیرها واره‌های خویش را برای نیزه‌ها خرید کنید و مرد ضعیف بگوید: من قوی هستم.

۱۱ ای همه امتها بشتابید و بیایید و از هر طرف جمع شوید! ای خداوند شجاعان خود را به آنجا فرود آور!

امتهای را انگیخته شوند و به وادی یهوشافاط برآیند زیرا که من در آنجا خواهم نشست تا بر همه امت‌هایی که به اطراف آن هستند داوری نمایم.

۱۳ داس را پیش آورید زیرا که حاصل رسیده است. بیایید پایمال کنید زیرا که معصره‌ها پر شده و چرخش‌ها لبریز گردیده است چونکه شرارت شما عظیم است.

۱۴ جماعتها، جماعتها در وادی قضا! زیرا روز خداوند در وادی قضا نزدیک است. ۱۵ آفتاب و ماه سیاه میشوند و ستارگان تابش خود را بازمی‌دارند.

۱۶ خداوند از صهیون نعره میزند و آواز خود را از اورشلیم بلند میکند و آسمان و زمین متزلزل میشود، اما خداوند ملجای قوم خود و ملاذ بنیاسرائیل خواهد بود.

تفقد از قوم خدا

پس خواهید دانست که من یهوه خدای شما در کوه مقدس خویش صهیون ساکن میباشم و اورشلیم مقدس خواهد بود و بیگانگان دیگر از آن عبور نخواهند نمود.

۱۸ در آن روز کوه‌ها عصیرانگور را خواهند چکانید و کوه‌ها به شیر جاری خواهد شد و تمامی وادی‌های یهودا به آب جاری خواهد گردید و چشم‌های از خانه خداوند بیرون آمده، وادی شطیم را سیراب خواهد ساخت.

۱۹ مصر ویران خواهد شد و آدم‌ها به بیابان بایر مبدل خواهد گردید، به سبب ظلمی که بر بنی‌یهود نمودند و خون بیگانه‌ها را در زمین ایشان ریختند.

۲۰ و یهودا تا ابد الابد مسکون خواهد شد و اورشلیم تا در هرهای بسیار.

۲۱ و خونریزی ایشان را که طاهر نساخته بودم، طاهر خواهم ساخت و یهوه در صهیون ساکن خواهد شد.

قدیم ترجمہ

**The Old Persian Version of the Holy Bible in the Persian
language of Iran**

Public Domain

Language: فارسی (Persian)

Translation by: Wycliffe Bible Translators

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on Apr from source files dated Aug
cf233a-073b-5751-ab25-e35dacee289f